

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ
ΤΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΟΙ ΣΛΑΒΟΙ

(Άνατύπωσις)

ΒΕΡΟΙΑ, 1969

3893
0
οσις — διαχείρισις αδελφότητας «Πελεκάν» Βεροίας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθ. εις 7452/69

Εξ αγοράς Χωρεά
Γεωργίου Χιονιδου

ΤΑ. 572.8893

T12B

ΠΛ ✓

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ
ΤΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΟΙ ΣΛΑΒΟΙ

(Ανατύπωσης)

Έκδοσις — διαχείρισις αδελφότητος «Πελεκάν» Βεροίας

ΒΕΡΟΙΑ, 1969

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ ἀδελφότης «Πελεκάν» θεωρεῖ ἐπιβεβλημένον ἔθνικόν της καθῆκον νὰ ἀνατυπώσῃ (ἀπὸ τὰ τεύχη 22, 23, 24 καὶ 25-26, τῶν ἐτῶν 1963 - 1964 τοῦ δελτίου της «Πελεκάν»), εἰς σχῆμα βιβλίου, τὰ ἐνδιαφέροντα ἱστορικὰ σημειώματα τοῦ συμπολίτου δικηγόρου κ. Γεωργίου Χ. Χιονίδη, μεγάλου εὐεργέτου καὶ φίλου της, περὶ τῆς καταγωγῆς τῶν Νεοελλήνων καὶ τῆς ἐσφαλμένης θεωρίας τοῦ Φαλλμεράυερ, διότι ἡ σλαβικὴ προπαγάνδα πάντοτε πλαστογραφεῖ τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν καὶ πρέπει ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ ἀμύνεται, πρᾶγμα ποῦ ἀπαιτεῖ γνῶσιν τῆς ἱστορίας του.

Τὸ Δ. Σ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Τὰ σημειώματα, πού ἀκολουθοῦν, ἀποτελοῦν ἐκλαϊκευμένην ἔκθεσιν τοῦ ὅλου ζητήματος, χωρὶς ἐπιστημονικὰς ἀξιώσεις.

Τὴν βιβλιογραφίαν, δύναται νὰ εὔρη ὁ ἀναγνώστης εἰς τὰς σημειώσεις τοῦ ἐξαιρέτου βιβλίου, τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ἀποστόλου Βακαλοπούλου, «Ἱστορία τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ», τόμος 1ος, Θεσσαλονίκη 1961, σελ. 19 κέ.

Γ. Χ. Χ.

1. ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Είναι γνωστή η θεωρία (1830) του Γερμανού Φαλλμπερ-ράιερ (Fallbeayer) συμφώνως με την όποιαν οί σημερινοί Έλληνες είναι απόγονοι... Σλάβων!! Βεβαίως ο Κ. Παλαφουρίδης, ο Χόφφ, ο Γρηγορόβιος κ.ά., έδωσαν την απαραίτητον επιστημονικήν απάντησιν εις τον ρηξικέλευτον, αλλά και παράδοξον ιστορικόν, ο όποιος όλίγον ύστερον παρήλλαξε την θεωρίαν του και ύπεστήριξεν, ότι οί Έλληνες ήσαν πλέον απόγονοι Άλβανών κ.τ.λ. (βλ. και θεωρίαν του Έλληνος ιστοριοδίφου Κ. Σάβα).

Έκτοτε, και επί έκατόν και πλέον έτη, έγράφησαν πολλά διά τό ζήτημα αυτό, από Έλληνας και ξένους ιστορικούς, άνθρω πολόγους κ.τ.λ. Αί σχετικά θεωρία άνεγεννήθησαν και άλλιν κατά την διάρκειαν της Γερμανικής κατοχής, 1940-1944 (Vasmer και Stadtmüller) και έγέγοντο αίτια, είδικαί, να γραφή σειρά νέων σχετικών μονογραφιών (των Άλ. Διομήδη, Διογ. Ξαναλάτου, Διον. Ζακυνθινού, Άντ. Κεραμοπούλου, Στίλ. Κυριακίδου, Πέτρου Χαρανή Παγουλάτου, Χρυσανθοπούλου κ.ά.) και ούτως ήρεννήθη διεξοδικώς τό θέμα της έγκαταστάσεως των Σλάβων εις την Ελλάδα και ιδίως εις την Πελοπόννησον.

Μέχρι στιγμής πάντως δεν έγράφη αξιόλογος, είδική, μελέτη διά τό ζινήσεις των Σλάβων εις την Μακεδονίαν εκτός από τό εκλαϊευμένον βιβλιογραφικόν πόνημα του Ξαναλάτου. Για τό ζήτημα αυτό, ως πρός τον νομόν Ημαθίας, έχω ισχυοληθή και γράφω αναλυτικόν κεφάλαιον εις τον 2ον τόμον του βιβλίου μου «Ιστορία της Βεροίας».

2. ΑΙ ΠΗΓΑΙ ΤΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ

Αἱ μελέται τοῦ Φαλμ. ἐστηρίχθησαν κυρίως εἰς τὴν απενὴν ἐριτηνεῖαν καὶ παρεριτηνεῖαν ὠρισμένων ἀποσπασμάτων διαφόρων Βυζαντινῶν συγγραφέων, ἰδίως ἐκκλησιαστικῶν καὶ συναξαριστῶν. Ἐκεῖνο ποῦ πρέπει, νὰ σημειώσῃ κανεῖς εἶναι, ὅτι, ὅπως παρετήρησαν ἤδη πολλοὶ Βυζαντινολόγοι (π.χ. ὁ Tafel., ὁ Ἀμαντος κ.ἄ.), οἱ Βυζαντινοὶ συγγραφεῖς εἶχον, κατὰ κανόνα, μεγάλην ἄγνοιαν τῆς γεωγραφικῆς θέσεως ὠρισμένου κράτους ἢ περιοχῆς. Ἀκόμη καὶ σήμερον λ.χ. ὁ μητροπολίτης Βεροῖας (ἀπὸ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους ἀκόμη) φέροι τὸν τίτλον τοῦ ἐξάρχου... Θετταλίας (Θεσσαλίας), δηλαδή τῆς Μακεδονίας!!! Τὸ ἴδιον καὶ ὁ Βυζαντινὸς ζωγράφος Καληέργης, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ τῆς πόλεως μας (1315 μ.Χ.), αὐτοεπαινεῖται ὡς ὁ καλύτερος τῆς... Θετταλίας!! Αἱ λέξεις Ἑλλάς, Μακεδονία, Θράκη, Θεσσαλία κ.τ.λ., ἔχουν δηλαδή συνεχῶς ἄλλην ἔννοιαν. Ἐπίσης ἡ Βέροια τῆς Μακεδονίας συγγέεται μὲ τὴν Βέροαν (= Βερόην, Στάραν Ζαγόραν) τῆς Θράκης (Βουλγαρίας) καὶ οὕτω προκύπτουν πολλὰ προβλήματα.

Ἐξ ἄλλου εἶναι πολὺ συζητήσιμος ἡ ἀξιοπιστία τῶν συναξαριστῶν, δηλαδή τῶν βιογράφων τῶν ἁγίων, ἰδίως ὅταν οἱ συναξαρισταὶ γράφουν, μὲ βάσιν τὴν προφορικὴν παράδοσιν, μετὰ 2—5 αἰῶνας, ἰδιαίτερος δὲ πρέπει νὰ εἴμεθα ἐπιφυλακτικοὶ μὲ τὴν ἐξιστούρησιν γεγονότων, ποῦ συνδέονται μὲ μεταφυσικὰ φαινόμενα, διότι δὲν πρέπει, νὰ λημονῆται ἡ μεγάλη θρησκευτικότης ἢ καὶ θρησκοληψία τῶν Βυζαντινῶν μοναζῶν.

Δὲν εἶναι συνεπῶς δυνατόν νὰ στηριχθῇ μία τόσοσιν τολμηρὰ θεωρία, περὶ ἐσλαβισμού δηλαδή τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ ὁ Κ. Πορφυρογέννητος ἢ ἕνας Ἕλληνας ἐπίσκοπος τῆς Συρίας ἐσημείωσαν κάπου, πὼς οἱ Σλάβοι ἐπετίθεντο κατὰ στίφη κατὰ τῆς χώρας, ποῦ ὀνομάζεται σήμερον Ἑλλάς («ἐσθλαβώθη» ἢ «ἐσκλαβώθη», «κλιζομένη» κ.τ.λ.),

διότι ἡ περιγραφή τοῦ Α ἢ Β συγγραφέως, καί δὴ ὅταν γίνεται διὰ 2—3 λέξεων καὶ ὁ ἴδιος δὲν ἦτο αὐτόπτης μάρτυς, δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ πείσῃ καὶ στηρίξῃ μόνῃ τῆς τόσον τολμηρᾶς θεωρίας. . . .

3. ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Πολλὰ ἐγράφησαν μέγροι σήμερον διὰ τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν κοιτίδα τῶν Σλάβων. Τὰ ἑλληνικὰ κείμενα ἀναφέρουν κυρίως τούτους μὲ τὰ ὀνόματα Σκλαβηνοὶ καὶ ὕστερον Σλάβοι. Ἡ πρώτη μνεΐα τῶν γίνεται ἀπὸ τοὺς βυζαντινοὺς τοῦ βου αἰῶνος μ.Χρ. "Ἄλλοι συνδέουν αὐτοὺς μὲ τοὺς Ἀβάρους, τοὺς Οὐννοὺς ἢ καὶ μὲ τοὺς Ἄντας, Γέτας κ.τ.λ.

"Ἄς ἴδωμεν ὁμῶς ὀρισμένα κείμενα, ἐπὶ τῆς στενῆς ἐπισημείας ἢ παρεπισημείας τῶν ὁποίων ἐστήριξεν ὁ Φαλμεράουεο τὴν θεωρίαν του:

α) Ὁ συγγραφεὺς τοῦ βου μ.Χρ. αἰῶνος Μένανδρος (ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ ὁποίου διεσώθησαν μόνον ἀποσπάσματα) γράφει, ὅτι οἱ Σκλαβηνοὶ ἐληλύθησαν τὴν Ἑλλάδα (577—578 μ.Χρ.).

β) Ὁ ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς Εὐάγριος (6ος αἰὼν π.Χρ.), διασώζει τὴν πληροφορίαν, ὅτι οἱ Ἄβαροι (Σλάβοι) κατέλαβαν καὶ τὴν Ἑλλάδα (588—589 μ.Χρ.).

γ) Ὁ Προκόπιος σημειώνει πολλὰ εἰς τὰ «ἀνέκδοτα», διὰ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Σλάβων εἰς τὴν Ἑλλάδα (528—552 μ.Χρ.).

δ) Ἄλλας πληροφορίας, διὰ ληηλασίας τῶν Σλάβων, ἀναφέρουν καὶ οἱ ἱστορικοὶ Ἀγαθίας, Ἰωάννης τῆς Ἐφέσου, τὰ «θαύματα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου», ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος κ.ἄ.

4. Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

Πολλοὶ συγγραφεῖς (βλ.π. ἀπὸ τοὺς νεωτέρους, Κ. Ἄμαντον, Δ. Ζαζυθινόν, Στ. Κυριακίδην, Ἄλ. Διομήδην

κ.α.) ἔχουν ἀμφισβητήσει τὴν ἀκρίβειαν τῶν βυζαντινῶν κειμένων. Ἴδως ἔγραψαν πολλὰ διὰ τὴν σημασίαν τῆς λέξεως «Ἕλλεις», κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους. Δὲν θὰ ἀσχοληθῶμεν λεπτομερῶς μὲ τὸ θέμα αὐτό, διότι ἀπαιτεῖ πολὺν χρόνον καὶ βιβλιογραφικὰς παραπομπὰς.

Ἄς ἔχη ὅμως ὑπ' ὄψιν ὁ ἀναγνώστης, ὅσα ἔγραψα ἤδη διὰ τὴν σημασίαν τῶν γεωγραφικῶν τοπωνυμιῶν κ.τ.λ. ὅτι δηλαδὴ εἶον ταῦτα διαφόρους σημασίας καὶ ἀνεφέροντο εἰς διαφορετικὰ διαμερίσματα τοῦ Βυζαντίου, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τῆς χρησιμοποιήσεώς των.

5. ΤΙ ΣΤΝΕΒΗ;

Πρέπει, λοιπόν, νὰ δεχθῶμεν, ὅτι οἱ Σλάβοι κατέκλυσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες εἶναι . . . Σλάβοι(!!). ἢ ἀντιθέτως, ὅτι οὐδέποτε ἐσημειώθη ἐπιδρομὴ τούτων;

Καὶ οἱ δύο ἀπόψεις δὲν εἶναι δυνατόν, νὰ γίνουν δεκταί, διότι δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν πραγματικότητα.

Ἀληθές εἶναι, ὅτι ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ βίου αἰῶνος π.Χρ. οἱ Σλάβοι ἤρχισαν τὰς ἐπιδρομὰς των ἐναντίον τοῦ Βυζαντίου καὶ διὰ τοῦ τμήματος τούτου, ποὺ ὀνομάζεται σημερον Ἑλλάς. Τὸ Βυζάντιον ἦτο ἀπησχολημένον πολλάκις μὲ τὴν ἀντιμετώπισιν ἄλλων εἰσβολῶν ἢ μὲ τὰς ἐσωτερικὰς διαμάχας, πολιτικὰς καὶ θρησκευτικὰς. Τότε οἱ Σλάβοι κατήρχοντο ἐλεύθεροι σχεδόν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐλεηλάτουν καὶ ἠρπάζαν, ὅσα ἠδύναντο καὶ ἐτρέποντο εἰς φυγὴν μόλις ἐξεστράτευεν ἐναντίον των πολυπληθὴς βυζαντινὸς στρατός. Ὅταν ὅμως ἡ Βυζαντινοὶ ἦσαν ἐντελῶς ἀπησχολημένοι ἢ ἀνίσχυροὶ οἱ Σλάβοι διετήρουν τὰς κατεχομένας χώρας ἐπὶ μῆνας ἢ καὶ ἔτη (10ος—11ος αἰών. κ.τ.λ.) καὶ ἐν συνεχείᾳ ἔφευγον ἢ ἀφομοιώνοντο.

Οἱ Βυζαντινοὶ αὐτοκράτορες πολλάκις ἐπέτρεψαν ἐξ ἄλλου τὴν ἐλληνικὴν ἐγκατάστασιν σλαβικῶν φυλῶν εἰς

τοὺς ἑλληνικοὺς τόπους, ὅπως ἐγένετο καὶ εἰς τὴν περιοχὴν μεταξὺ Θεσσαλονίκης—Βεροίας, ὡς λέγει ὁ Καμενιάτης («Δραγουβίτες»).

Κατὰ συνέθειαν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γράφηται, ἐφ' ὅσον μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ἀλήθεια, ὅτι δὲν ὑπῆρξαν παροδικαὶ ἐπιδρομαὶ ἢ καὶ ἐγκαταστάσεις ὠρισμένου ἀριθμοῦ Σλάβων. Δὲν εἶναι ὅμως ἀληθὲς ἐπίσης, ὅτι οἱ Σλάβοι ἐκυρίαρχησαν ἀνθρωπολογικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα διότι οἱ Σλάβοι ἀφομοιώθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

6. ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Τὸ περίεργον καὶ τὸ ἄτοπον τῆς θεωρίας τοῦ Φαλλμεράιερ εἶναι, ὅτι οὗτος εἶπε, πῶς—δῆθεν—οὔτε σταγῶν καθαροῦ καὶ ἀμειγροῦς Ἑλληνικοῦ αἵματος τρέχει εἰς τὰς φλέβας τοῦ Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος, στηριχθεὶς εἰς ἀσαφῆ κείμενα τῶν Βυζαντινῶν Χρόνων. Τὰ συμπεράσματα εἶναι αὐθαίρετα, διότι δὲν εἶναι ἐπιστημονικῶς ἐπιτρεπτόν, νὰ κατασκευάζωμεν ἀνθρωπολογικὰς θεωρίας, στηριζόμενοι, ὄχι ἐπὶ τῶν δεδομένων τῆς ἀνθρωπολογικῆς ἐπιστήμης, (ποῦ εἶναι καθαρῶς θετικὴ καὶ βασίζεται εἰς τὴν παρατήρησιν, ἔρευναν, πειραματικὴν ἀνάλυσιν κ.τ.λ.), ἀλλὰ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων φιλολογικῶν κειμένων ἢ ἐπὶ τῶν δυσεξηγῆτων συνήθως καὶ ἀμφισβητουμένης ἐτιμολογίας ξένων τοπωνυμίων, ὡς ἔπρῄξε, κατὰ τὸ 1941, ὁ Vasmer, τοῦ ὁποίου αἱ ἐσφαλμέναι πολλάκις ἐρμηνεῖαι ἀνετράπησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐρευνητῶν καὶ κυρίως ὑπὸ τοῦ Δ. Ζακυνθνοῦ καὶ τοῦ Δ. Γεωργακά.

Ἡ ἔρευνα καὶ ἡ μελέτη τῶν γνωρισμάτων τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς εἶναι γεγονός πολὺ μεταγενέστερον τῆς θεωρίας τοῦ Φαλλμεράιερ, καὶ συνεπῶς ὁ Γερμανὸς ἱστορικὸς δὲν εἶναι δυνατόν, νὰ ἐχρησιμοποίησε τὰ δεδομένα τῆς ἀνθρωπολογίας, διὰ τὴν στήριξιν τῆς θεωρίας του.

Ἡ ἐπιστήμη σήμερον—ἐφ' ὅσον δὲν καθοδηγεῖται ἀπὸ

πολιτικῶς καὶ ἐθνικιστικῶς σκοπιμότητος—δέχεται στηριζομένη ἐπὶ τῶν ἀνθρωπολογικῶν δεδομένων καὶ τῶν διδαγματιῶν τῆς ἱστορίας, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπολύτως «καθαρῆ» καὶ «ἀμειγρῆς» φυλή, διότι, εἰς τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, αἱ φυλετικαὶ ἐπιμειξίαι καὶ διασταυρώσεις εἶχον ὡς συνέπειαν τὰς ἀνθρωπολογικὰς ἀλλήλοεπιδράσεις. Αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἐξ ἄλλου, εἶναι ἕωλον καὶ ἀπαράδεκτον, νὰ ὀμιλῶμεν περὶ τῆς α ἢ β φυλῆς («αῖμας» κ.τ.λ.) ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ κράτος κατοικεῖ πλῆθος φυλῶν καὶ «ὑπο-φυλῶν» (π.χ. Ἡνωμένα Πολιτεῖαι, Ρωσσία, Ἀγγλία, Γαλλία, Σερβία, Βουλγαρία κ.τ.λ.).

Παρὰ ταῦτα θὰ χρησιμοποιήσω καὶ τὰ ἀνθρωπολογικὰ δεδομένα, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ὅπωςδήποτε, ὅτι ἡ περιβόητος θεωρία τοῦ Φαλλμεράνερ εἶναι ἀνεδαφικὴ καὶ ὑπερβολικὴ.

Πρῶτος, πὺν ἐπιστηματοποίησε καὶ ἐχρησιμοποίησεν ἐπιτυχῶς τὰ δεδομένα τῆς ἀνθρωπολογίας, εἶναι ὁ Ἕλληνας φιλέλλην καθηγητῆς Thumb, εἰς μίαν ὀμιλίαν του (1913), πὺν μεταφράσθη ἀμέσως σχεδὸν εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἐκυκλοφόρησε καὶ τὸ 1945, ἀπὸ τὸν Φ. Δραγούμην. Ὁ Ἕλληνας ἐρευνητῆς ἐξετάζει (βλ. σελ. 17 κέ., τῆς ἀνωτέρου μεταφράσεως) τὰ δεδομένα τῆς ἀνθρωπολογίας, συμπεραίνων, ὅτι φαίνεται σχεδὸν σὰ νὰ μὴν ἄρῃσαν οἱ Σλάβοι κανένα φυσικὸ σημεῖον: κάποια φυσικὴ διαλογὴ θὰ ἔγινε μὲ τέτοιον τρόπον, ὥστε τὸ ἀνακάτωμα πάνω μόνον κεῖνα τὰ ἄτομα στάθησαν ἀρκετὰ γερά νὰ διατηρηθοῦν, ὅσα εἶχανε μέσα τους κυρίαρχο τὸ ντόπιον ἑλληνικὸ στοιχεῖον. Ἡ σχετικὴ ἔρευνα στηρίζεται κυρίως εἰς τὴν μελέτην τῶν κρανίων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἐν σχέσει μὲ τὰ κρανία τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων καὶ Σλάβων.

Τὰ δεδομένα μᾶς διδάσκουν ὅτι τὰ κρανία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ τῶν σημερινῶν δὲν ἔχουν μεγάλας διαφορὰς, οὔτε δικαιολογοῦν τὴν θεωρίαν τοῦ Φαλλμεράνερ.

Ἀλλὰ κυρίως αἱ ἔρευναι ἐνὸς Ἑλλήνου ἐρευνητοῦ, τοῦ Ἄρη Ν. Πουλιανοῦ, ἤνοιξαν νέας ὁδοὺς εἰς τὸ ζήτημα

αυτό.

7. ΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΤΟΥ ΑΡΗ ΠΟΥΛΙΑΝΟΥ

Τὸ 1961, τὸ 1966 καὶ τὸ 1968 ἐκυκλοφόρησε καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἓνα πολὺ ἐνδιαφέρον βιβλίον τοῦ Ἑλλήνος ἀνθρωπολόγου Ἀρη Ν. Πουλιανοῦ. Ὁ Π. ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἰκαρίαν καὶ ἐσπούδασεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Ῥωσσίαν. Αἱ ἔρευναι τοῦ Π. ἀναφέρονται κυρίως εἰς ζητήματα τῆς γενικῆς ἀνθρωπολογίας, ἀλλὰ καὶ τῆς χώρας μας, εἰδικώτερον.

Εἰς τὰ πλαίσια, λοιπὸν, τῶν μελετῶν του ὁ Ἑλληνας ἀνθρωπολόγος ἔγραψε τὸ ἐξαιρετικὸν βιβλίον (ῤωσσιστί) «Ἡ προέλευσις τῶν Ἑλλήνων — Ἐθνογενετικὴ ἔρευνα», τὸ ὁποῖον 150 Ῥῶσσοι καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου κ.τ.λ. ἔκριναν (τὸ 1961), ὡς ἄριστον καὶ τοιουτοτρόπως ἐψηφίσθη ὁ συγγραφεὺς διδάκτωρ τῆς βιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μόσχας καὶ ἤδη εἶναι καθηγητῆς.

Καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκρίθη εὐμενῶς τὸ ἀνωτέρω βιβλίον. Οὕτως ἡ Ἑλληνικὴ ἀνθρωπολογικὴ εἰσαγγελία ἀπένευμε (2.4.1962) εἰς τὸν κ. Π. εἰδικὸν βραβεῖον, διὰ τὴν ἐπιτυχῆ μελέτην του (βλ. καὶ ἄρθρον τοῦ Γιώργου Θεοδοκᾶ, εἰς τὴν ἐφημερίδα «Βῆμα», τῆς 26.5.63).

Τὸ βιβλίον του μετέφρασεν εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὁ ἴδιος ὁ συγγραφεὺς, διὰ νὰ μὴ ὑπάρχουν λάθη. Ἀποτελεῖται ἡ πρώτη ἐκδοσις ἀπὸ 160 σελίδας, 8ου σχήματος καὶ συνοδεύεται ἀπὸ πλῆθος πινάκων, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς κειμένου, φωτογραφιῶν, χαρτῶν καὶ πλουσίαν βιβλιογραφίαν καὶ βιβλιογραφικὰς ὑποσημειώσεις. Παρατηρῶ σχετικῶς, ὅτι ὁ Π. χρησιμοποιεῖ εἰχερῶς τὴν ἑλληνικὴν, ῤωσικὴν, ἀγγλοσαξωνικὴν, γερμανικὴν, γαλλικὴν κ.τ.λ. βιβλιογραφίαν. Δυστυχῶς δὲν δημοσιεύεται πίναξ λέξεων καὶ δὲν χρησιμοποιεῖται πᾶσα ἡ βιβλιογραφία.

Διὰ τὴν συναγωγὴν τῶν συμπερασμάτων του ὁ συγ-

γραφεὺς ἐστηρίχθη κυρίως εἰς τὰς προσωπικὰς μελέτας του. Ἐξήτασε, δηλαδή, ὁ Π. τὰ ἀνθρωπολογικὰ δεδομένα καὶ χαρακτηριστικὰ τῶν Ἑλλήνων, ποὺ κατοικοῦν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν, ἀλλὰ προέρχονται ἀπὸ τὰ διάφορα διαμερίσματα τῆς Ἑλλάδος, κυρίως δὲ ἀπὸ τὴν Β. Ἑλλάδα.

8. ΤΑ ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ

Ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ ἔργου τοῦ Πουλιανοῦ εἶναι, ὅτι γίνεται σύγκρισις τῶν ἀνθρωπολογικῶν δεδομένων τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων, πρὸς τὰ τοιαῦτα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ τῶν ἀρχαίων καὶ συγχρόνων Σλάβων.

Τοιοτοτρόπως ἐλέγχεται ἡ θεωρία τοῦ Φαλλμεριάου καὶ ἀποδεικνύεται, ὅτι δὲν εἶναι ἀληθῆς, διότι ὑπάρχει βεβαίως μία μικρὰ ἀνθρωπολογικὴ ἐπίδρασις τῶν Σλάβων ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ ὑφίσταται καὶ παρομοία τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῶν Σλάβων. Ἀλλὰ ἰδού τι γράφει ὁ ἴδιος ὁ συγγραφεὺς, εἰς τὰ Ἐνικὰ συμπεράσματά του»

«... Οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες εἶναι ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων λαῶν, ποὺ ἀφομοίωσαν τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμό...». Καὶ συνεχίζει. «... Οἱ Βλάχοι καὶ οἱ Σλάβοι τῆς Μακεδονίας, ὅπως καὶ οἱ Ἕλληνες, εἶναι στὴν πλειοψηφίαν τους ἀπόγονοι αὐτόχθονος πληθυσμοῦ...».

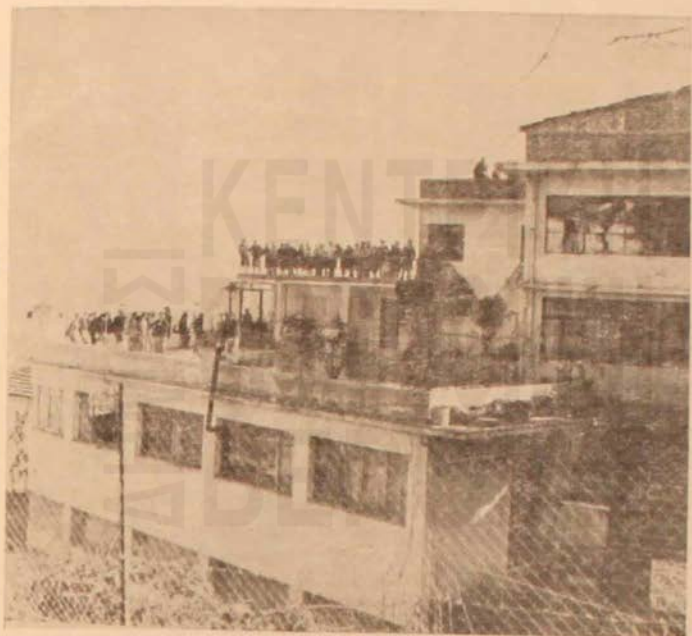
Ἄλλοῦ πάλιν γράφει ὁ Πουλιανός, ὅτι: «Τὰ ἀρχαιολογικά, ἱστορικά, ἐθνογραφικὰ καὶ γλωσσολογικὰ στοιχεῖα δείχνουν, ὅτι, βασικά, ὑπάρχει συνέχεια στὸν πολιτισμὸ ὄλων τῶν φυλῶν καὶ λαῶν, ποὺ κατοίκησαν στὸ γῶρο τῆς Ἑλλάδος, σ' ὅλους τοὺς καιροὺς».

Ἡ μεγάλη ἀξία τῆς μελέτης τοῦ κ. Π. εἶναι, ὅτι αὕτη στηρίζεται ἐπὶ ἐπιστημονικῶν δεδομένων, ὅτι οὗτος ἐσπούδασεν εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ εἰς τὴν Δύσιν καὶ οὕτως ἀποφεύγει τὴν μονόπλευρον ἔρευναν. Ἀκόμη περισσότερον, ὅτι τὸ ἀνωτέρω βιβλίον τοῦ Ἕλληνος συγγραφέως ἔπεισε

καὶ τοὺς Σλάβους ἐπιστήμονας, διὰ τὰς ὑπερβολὰς τῆς θεωρίας τοῦ Φαλλμεράιερ.

Θὰ ἐπαναλάβω, λοιπόν, ὅτι οἱ Νεοῦλληνες δὲν εἶναι . . . Σλάβοι καὶ ὅτι αἱ ἐπιδρομαὶ τούτων, κατὰ τὸν Μεσαιῶνα ἢ καὶ τοὺς νεωτέρους χρόνους δὲν προεκάλεσαν τὴν ἀλλοίωσιν τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος, ἐνῶ ἀντιθέτως οὗτοι ὑπέστησαν τὴν καλὴν ἐπίδρασιν τοῦ Ἑλληνοχριστιανισμοῦ.

Ἐνωτέρω εἰκονίζεσσι τὸ νεόδμητον κτίριον τοῦ Οἰκο-
τροφείου Θελέων «ΠΕΛΕΚΑΝ».

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

Τύποις «ΠΥΡΣΟΣ» Βέροια

ΔΗΜΟΣΙΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

Δραχ. 85

572

X